

Arrest

nr. 209 102 van 10 september 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 maart 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 april 2018 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 maart 2018 wordt de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: D. (..)

voornaam: N. (..)

geboortedatum: 19.01.1971

geboorteplaats: Parijs

nationaliteit: Frankrijk

In voorkomend geval, ALIAS:D. N. (..) 19/01/1971 Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

-tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

-tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

binnen 30 dagen na de kennisgeving = uiterlijk op 19/04/2018.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

X 1 ° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten;

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid in geschriften (PV GE.21.LA.018185/2018 van de politie zone van PZ Gent). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Bovendien het feit dat de partner S. K. (..) 20/05/1984 en dochter (D. M. (..), 06/08/2016) van betrokkene in België verblijven, de Belgische nationaliteit hebben en dat bovendien mevrouw S. (..) zwanger is van betrokkenes kind, geeft betrokkene nog geen recht op verblijf. Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins-of privéleven. In zijn arrest (nr. 27.844) dd. 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingbetwistingen het volgende: "De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoekster zou toelaten de bepalingen van de vreemdelingenwet naast zich neer te leggen." Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639). De aanvraag gezinshereniging in het dossier is nog niet officieel ingediend, bovendien loopt het onderzoek nog naar betrokkenes valse Franse identiteitskaart. Betrokkene dient dus terug te reizen naar Marokko om aldaar de juiste procedures op te starten met het oog op verblijfsrecht in België, zijn familie kan hem achterna reizen of contact houden via de moderne communicatiemiddelen."

1.2. Op 20 maart 2018 wordt de verzoekende partij tevens een inreisverbod gegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"INREISVERBOD

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : D. (..)

voornaam : N. (..)

geboortedatum : 19.01.1971

geboorteplaats : Parijs

nationaliteit : Frankrijk

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 20/03/2018 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

□ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of; Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid in geschriften (PV GE.21.LA.018185/2018 van de politie zone van PZ Gent).

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Drie jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Bovendien het feit dat de partner S. K. (...) 20/05/1984 en dochter (D. M. (...), 06/08/2016) van betrokkene in België verblijven, de Belgische nationaliteit hebben en dat bovendien mevrouw S. (...) zwanger is van betrokkenes kind, geeft betrokkene nog geen recht op verblijf. Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins-of privéleven. In zijn arrest (nr. 27.844) dd. 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingbetwistingen het volgende: "De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoekster zou toelaten de bepalingen van de vreemdelingenwet naast zich neer te leggen."

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639). De aanvraag gezinshereniging in het dossier is nog niet officieel ingediend, bovendien loopt het onderzoek nog naar betrokkenes valse Franse identiteitskaart. Betrokkene dient dus terug te reizen naar Marokko om aldaar de juiste procedures op te starten met het oog op verblijfsrecht in België, zijn familie kan hem achterna rijden of contact houden via de moderne communicatiemiddelen.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid in geschriften (PV GE.21.LA.018185/2018 van de politie zone van PZ Gent).

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekende partij betoogt in een tweede middel met betrekking tot de eerste bestreden beslissing als volgt:

"A. Bevel om het grondgebied te verlaten.

(..)

2. Tweede middel : Schending van het artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot de bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 maart 1950), van het art. 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van het proportionaliteitsbeginsel, van het zorgvuldigheidsprincipe, van het rechtzekerheidsbeginsel, van de motiveringsplicht, van de hoorplicht en van verzoekers rechten van verdediging.

2.1

Dat uit de bestreden beslissing niet blijkt of verzoeker effectief voorafgaandelijk werd gehoord aangaande zijn vrees een reëel risico te lopen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst op een behandeling strijdig met art. 3 E.V.R.M., waardoor er sprake is van schending van de zorgvuldigheids en de motiveringsplicht en het hoorrecht.

Dat echter verweerder geenszins geen onderzoek heeft verricht naar de veiligheidssituatie voor verzoeker in Marokko.

Dat verweerder echter heeft nagelaten verzoekers vrees dat hij een reëel risico loopt op een behandeling strijdig met art. 3 E.V.R.M. voorafgaandelijk grondig te onderzoeken minstens alvorens een beslissing te nemen verzoeker grondig dienaangaande te verhoren.

2.2

Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (E.V.R.M.) heeft eveneens directe werking voor verzoeker.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aanvaardt dat uitzetting een overheidsinmenging inhoudt op de door het art. 8 E.V.R.M. gewaarborgde rechten zodat moet worden uitgemaakt of de inmenging gerechtvaardigd is onder de tweede paragraaf van dit artikel.

Dat volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de te nemen maatregel moet getoetst worden aan de noodzakelijkheid ervan in een democratische samenleving; namelijk de proportionaliteit tussen de maatregel en het beoogde doel.

Dat er telkens de belangen moeten worden afgewogen tussen enerzijds de bescherming van de openbare orde en anderzijds het recht op een familieleven.

In concreto betekent dit dat de uitwijzende staat een groter voordeel moet hebben bij de uitwijzing dan het nadeel dat betrokkene hierdoor ondervindt.

Dat deze belangenafweging niet heeft op een zorgvuldige manier plaatsgevonden.

Verzoekers recht op een privé-en een familie-en gezinsleven wordt door verweerder op een ernstige wijze geschonden.

Dat nergens in de verwijderingsbeslissing op een afdoende manier wordt gemotiveerd waarom in casu geen rekening dient te worden gehouden met het privé-en gezinsleven van verzoeker in België, met name zijn samenwoning met zijn Belgische levenspartner en hun kind te Gent en de geboorte van hun tweede kind in september 2018.

Dat uit de betreden beslissing geenszins blijkt dat alle feiten en omstandigheden door verweerder in overweging werden genomen, zodat er na een belangenafweging sprake is van een schending van artikel 8 EVRM door de bestreden beslissing.

Dat de bestreden beslissing onterecht stelt dat de aanvraag gezinshereniging van verzoeker onder zijn ware Marokkaanse identiteit nog niet officieel werd ingediend.

Verzoeker heeft immers reeds op 9 maart 2018 onder zijn echte Marokkaanse nationaliteit een F-kaart aangevraagd als ouder van een Belgisch minderjarig kind. Een bijlage 19ter werd hem op 9 maart 2018 afgeleverd. (cf. stuk 4).

Dat nergens in de verwijderingsbeslissing op een afdoende manier wordt gemotiveerd waarom in casu, in het kader van de belangenafweging t.a.v. art. 8 EVRM, geen rekening dient te worden gehouden met het privé-en gezinsleven van verzoeker in België, met name zijn samenwoning met zijn levenspartner te Gent, met hun kind en ongeboren kind.

Dat er in casu schending is van het art. 8 EVRM nu verweerder in het bevel om het grondgebied te verlaten niet op een afdoende manier aangeeft om welke dwingende redenen, nodig in een democratische samenleving, de inmenging in het privé—en gezinsleven van verzoeker vereist is, zeker nu verzoeker bij de stad Gent onder zijn ware identiteit een aanvraag gezinshereniging heeft ingediend (cf. stuk 4).

Uit de vaststelling dat het onderzoek naar verzoekers valse Franse identiteit nog loopt, kan immers op het eerste gezicht niet ipso facto het niet bestaan van een beschermingswaardig gezinsleven met een partner worden afgeleid, minstens verduidelijkt verweerder in de bestreden beslissing niet op welke wijze het hangende onderzoek naar het verzoekers valse Franse identiteit het niet bestaan van een beschermingswaardig gezinsleven aantoon.

Verweerder verwijst als gevaar voor de openbare orde naar de betrapting op heterdaad voor valsheid in geschriften.

In casu heeft er door verweerder geen enkele concrete belangenafweging plaatsgevonden waardoor er sprake is van een en schending van artikel 8 van het EVRM en van het proportionaliteitsbeginsel.

De bestreden beslissing houdt dus geen enkele proportionaliteitstoets in het licht van artikel 8 EVRM in en de motivering van de bestreden beslissing laat nergens toe vast te stellen of aan de proportionaliteitstoets werd voldaan, zodat er in casu sprake is van een schending van artikel 8 EVRM.

Dat er sprake is van een schending van de motiverings-en de zorgvuldigheidplicht, van manifeste beoordelingsfout en zelfs van machtsmisbruik.

Dat overigens uit de bestreden beslissing zelf uitdrukkelijk blijkt dat verzoeker door verweerder niet voorafgaandelijk en grondig werd gehoord aangaande zijn gezondheid, zijn privé-of gezinsleven in België, zijn samenwoning met zijn levenspartner, zijn kind, de toekomstige geboorte van zijn tweede kind, zijn hangende aanvraag gezinshereniging onder zijn ware Marokkaanse nationaliteit/identiteit.

Nergens blijkt uit de bestreden beslissing dat een ernstige belangenafweging door verweerder heeft plaatsgevonden en dat er een voorafgaandelijk grondig onderzoek/navraag bij verzoeker heeft plaatsgevonden.

Verzoeker wil benadrukken dat het hoorrecht een algemeen beginsel van het Unierecht is dat lidstaten moeten respecteren als ze het Unierecht toepassen.

Dit beginsel is wettelijk verankerd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Het hoorrecht geldt ook bij een beslissing tot uitwijzing.

In casu werd verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering betekend zodat hij sowieso en in elk geval, overeenkomstig het artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, voorafgaandelijk door verweerder grondig diende gehoord te worden.

In casu heeft verweerder nagelaten het in artikel 41 van het Handvest vervatte hoorrecht te respecteren vooraleer een individuele beslissing te nemen die in het nadeel van verzoeker is.

2.4

Dat evenmin uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder rekening heeft gehouden met de bepalingen van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, in het bijzonder met het hoger belang van verzoekers kind, met wie hij samenwoont te Gent, en het gezins- en familieleven van dat kind, in het licht van het feit dat hij deel uitmaakt van het gezin van verzoeker en zijn partner en in het licht van het feit dat zij als kind het recht heeft om haar vader bij zich te hebben, door haar vader opgevoegd, verzorgd en geknuffeld te worden.

Bovendien dient in het belang van het welzijn van dit kind de beide ouders bij hem persoonlijk aanwezig te zijn bij haar opvoeding en zorg.

Verzoekers levenspartner, die zwanger is van hun tweede kind, en zijn kind hebben de Belgische nationaliteit. Hun leven is in België. Zij kunnen onmogelijk verzoeker zomaar achterna reizen.

De verwijzing naar het feit dat met moderne communicatiemiddelen verzoeker zijn relatie en contact met zijn familie kan verderzetten in het land van herkomst slaat nergens op nu zijn kind slechts anderhalf jaar oud is en onmogelijk kan communiceren met haar vader via skype, whatsapp,.... “

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.3. Verzoekende partij betoogt ondermeer dat in de bestreden beslissing onterecht wordt gesteld dat haar aanvraag gezinshereniging nog niet officieel werd ingediend. Zij wijst erop dat zij op 9 maart 2018 onder haar echte Marokkaanse nationaliteit een F-kaart heeft aangevraagd en daarop in bezit werd gesteld van een bijlage 19ter. Zij voegt ter staving hiervan de bijlage 19ter aan het verzoekschrift onder stuk 4.

2.4. De Raad stelt vast dat uit een nota van de dienst vreemdelingenzaken van 24 april 2018, bureau opsporingen, blijkt dat daarin gesteld wordt:

“Ondertussen had betrokkene op 06/03/2018 een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie ingediend ifv zijn Belgisch kind (bijlage 19ter). Hij legde hierbij een vervallen Marokkaans paspoort met nr. YE0219678 voor (zie kopie als bijlage).

Doordat betrokken tot op heden geen geldig Marokkaans paspoort kon voorleggen werd zijn nationaliteit in het Rijksregister aangepast naar verklaarde nationaliteit Marokkaans.”

In deze nota wordt aldus erkend dat verzoekende partij een aanvraag gezinshereniging heeft ingediend.

Ook uit stuk 4 dat verzoekende partij aan het verzoekschrift voegt, blijkt duidelijk dat haar op 9 maart 2018 een bijlage 19ter *“Aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie”* werd afgeleverd door de burgemeester of zijn gemachtigde van de stad Gent. Hierbij wordt opgemerkt dat de bloed- of aanverwantschap met de burger van de Unie (in casu het minderjarig Belgisch kind van verzoekende partij) bewezen werd door een uittreksel uit de geboorteakte van de referentiepersoon (zijnde het Belgisch kind). Er wordt de verzoekende partij tevens gevraagd volgende documenten binnen te brengen: *“identiteitsdocument geldig paspoort tegen 09/06/2018 binnenbrengen; voor zover de ouder niet op hetzelfde adres komt wonen als de Belgische minderjarige: bewijs van affectieve EN financiële band met de minderjarige”*.

Er wordt tevens verwezen naar artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) en naar het feit dat de aanvraag zal onderzocht worden door de Minister of zijn gemachtigde. Op 9 september 2018 zal verzoekende partij uitgenodigd worden om zich opnieuw aan te bieden ten einde haar de beslissing inzake haar aanvraag te kunnen betekenen.

Artikel 52 van het vreemdelingenbesluit luidt:

“§ 1

Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden “Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of”, die voorkomen in de tweede paragraaf van de tekst op de voorzijde van dit document, worden geschrapt.

Indien de vreemdeling het bewijs van zijn familieband daarentegen niet overlegt, overeenkomstig artikel 44, om zijn aanvraag te staven, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19quinquies. Hij overhandigt geen bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van [1 zes maanden]1 te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden " van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of ", die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§ 2

Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

(..)”

Zoals duidelijk blijkt uit voorgaande heeft de verzoekende partij haar familieband met het Belgische kind bewezen nu zij daartoe een uittreksel uit de geboorteakte van het kind heeft voorgelegd. Zij werd aldus conform artikel 52 van het vreemdelingenbesluit in bezit gesteld van een bijlage 19ter. De verzoekende partij heeft voorts drie maanden vanaf de aanvraag om haar identiteit te bewijzen conform artikel 41, tweede lid van de vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat zij dan, ten laatste op 9 juni 2018, een geldig paspoort moet voorleggen.

Gelet op voorgaande vaststellingen ziet de Raad niet in op welke gronden de verwerende partij tot het besluit komt in het bestreden bevel van 20 maart 2018 dat de aanvraag gezinshereniging van 9 maart 2018 nog niet officieel is ingediend.

De verzoekende partij kan dan ook gevolgd worden in haar betoog dat onterecht gesteld wordt dat de aanvraag gezinshereniging nog niet officieel werd ingediend. De verwerende partij heeft haar beslissing geenszins gestoeld op een correcte feitenvinding. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel ligt voor.

2.5. In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat zij niet op de hoogte was van een hangende aanvraag gezinshereniging.

2.6. De verwerende partij kan in haar betoog hoegenaamd niet gevolgd worden. In het administratief dossier bevindt zich namelijk een email van de stad Gent van 6 maart 2018 aan de verwerende partij gericht waarin gesteld wordt dat verzoekende partij zich heeft komen aanbieden om “*zijn dossier op te starten GH. Art 40ter.*” Ook op 13 maart 2018 werd door een administratief assistent van de verwerende partij zelf een overzichtsdocument opgesteld waarin vermeld wordt: “*09/03/2018 Telefonisch gesprek: Gent – Fraude. Fraude: Wij doen het nodige m.b.t. het intrekken van het verblijfsrecht (los van de aanvraag 40ter)*”(eigen markering). De verwerende partij kan aldus bezwaarlijk voorhouden niet op de hoogte geweest te zijn van de aanvraag, nu in het administratief dossier minstens indicaties ter zake voorliggen dat zij wel degelijk op de hoogte was van het feit dat verzoekende partij op 9 maart 2018 wel degelijk een aanvraag gezinshereniging heeft ingediend.

2.7. Het tweede middel met betrekking tot het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten is in de aangegeven mate gegrond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Een

verder onderzoek naar de eventuele gegrondheid van de overige middelenonderdelen dringt zich niet op.

2.8. In een eerste middel, gericht tegen het bestreden inreisverbod, betoogt de verzoekende partij als volgt:

“B. Inreisverbod

1. Eerste middel : schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de artikelen 62, 74/11, 74/13 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Schending van de algemene rechtsbeginselen, in casu schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

1.1 Met betrekking tot het opleggen van het inreisverbod

Overeenkomstig artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn 2008/115/EG zijn de staten verplicht om bij een uitwijzingsbeslissing o.a. rekening te houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokkene, zoals tevens omgezet naar Belgisch recht via artikel 74/13 Vw. :

« Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land ».

Dat in casu verweerder het inreisverbod enkel gemotiveerd heeft op basis van het feit voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan.

Dat hieruit dan ook niet blijkt of verweerder rekening heeft gehouden met het gezins- en familieleven van verzoeker conform artikel 74/13 Vw. bij het afleveren van dit inreisverbod, in het bijzonder met het hoger belang van verzoekers kind, met wie hij samenwoont te Gent, en het gezins- en familieleven van dat kind, in het licht van het feit dat zij deel uitmaakt van het gezin van verzoeker en zijn partner en in het licht van het feit dat zij als kind het recht heeft om haar vader bij zich te hebben, door haar vader opgevoegd, verzorgd en geknuffeld te worden.

Verzoekers levenspartner en zijn kind hebben de Belgische nationaliteit. Hun leven is in België. Zij kunnen onmogelijk verzoeker zomaar achterna reizen.

De verwijzing naar het feit dat verzoeker zijn relatie en contact met het kind kan verderzetten in het land van herkomst slaat nergens op zijn levenspartner en hun kind de Belgische nationaliteit hebben en hun leven in België is.

De verwijzing naar het feit dat met moderne communicatiemiddelen verzoeker zijn relatie en contact met zijn familie kan verderzetten in het land van herkomst slaat nergens op nu zijn kind slechts anderhalf jaar oud is en onmogelijk kan communiceren met haar vader via skype, whatsapp, ...

Bovendien dient in het belang van het welzijn van dit kind de beide ouders bij haar persoonlijk aanwezig te zijn bij haar opvoeding en zorg.

Dat het inreisverbod als motivering enkel vermeldt dat verzoeker voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan, terwijl uit de bijlage 13 echter blijkt dat verzoeker een termijn van 30 dagen werd toegestaan om het grondgebied te verlaten (cf. stuk 1).

Dat derhalve de motivatie voor het inreisverbod niet correct is en verweerder de zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht schendt.

Dat het inreisverbod geen verdere motivering geeft waarom het absoluut noodzakelijk is dat aan verzoeker een inreisverbod wordt opgelegd, temeer daar verzoeker een gezin heeft in België.

Dat geen enkele motivering wordt gegeven waarom het in concreto absoluut noodzakelijk is om een inreisverbod op te leggen, noch rekening wordt gehouden met het gezins- en familieleven van verzoeker en zijn samenwoning met zijn levenspartner en hun kind en de geboorte van zijn tweede kind in september 2018.

Dat de bestreden beslissing dan ook een schending inhoudt van het motiveringsbeginsel en van de artikelen 74/11 en 74/13 Vw.

1.2 Met betrekking tot de duur van het inreisverbod

Dat overeenkomstig artikel 74/11 §1, eerste en tweede lid; 2° Vw. een inreisverbod kan opgelegd worden indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en dit voor een periode van maximum 3 jaar.

Dat het inreisverbod dus een termijn kan inhouden van 1 dag tot 3 jaar, waarbij rekening dient gehouden te worden met de specifieke omstandigheden eigen aan elk dossier.

Verweerder beschikt dienaangaande over een discretionaire bevoegdheid terzake, doch in de bestreden beslissing wordt automatisch toepassing gemaakt van de maximum termijn van 3 jaar.

Dat in casu een inreisverbod voor 3 jaar aan verzoeker wordt opgelegd met als motivatie dat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan terwijl uit de verzoeker betekende bijlage 13 blijkt dat verzoeker een termijn van 30 dagen werd toegestaan.

Dat het inreisverbod dan ook niet op een afdoende manier motiveert waarom aan verzoeker een inreisverbod voor 3 jaar dient te worden opgelegd.

Immers, conform het artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° Vw. kan een inreisverbod van maximum drie jaar worden opgelegd "indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan" en wordt, overeenkomstig het eerste lid, de duur van het inreisverbod vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

Het verplicht opleggen van een inreisverbod impliceert niet dat daarbij ook een termijn van 3 jaar moet worden opgelegd.

Het letterlijk vermelden dat een inreisverbod wordt opgelegd omdat hij in België illegaal verblijf en de openbare orde schaadt, vormt geen motivering wat de duur van het inreisverbod betreft, noch een verwijzing naar specifieke omstandigheden van het geval (RvV, 3 mei 2016, nr. 167.113).

Bovendien werd evenmin aangetoond dat hetzelfde resultaat niet zou kunnen bereikt worden met een inreisverbod van kortere duur.

Dat bij het uitoefenen van een discretionaire bevoegdheid het bestuur het redelijkheidsbeginsel in acht moet nemen en er geen kennelijke wanverhouding mag zijn tussen het bestuursoptreden en de feiten waarop de beslissing is gebaseerd.

Dat deze kennelijk wanverhouding tot uiting komt in het feit dat verzoeker te Gent samenwoont met zijn levenspartner, die zwanger is, en hun kind.

Dat een zorgvuldige besluitvorming impliceert dat het bestuur op basis van een afdoend en volledig onderzoek van het concrete geval tot zijn besluit komt.

Dat dit in casu niet gebeurd is, nu de elementen in het dossier van verzoeker eenvoudigweg worden genegeerd, zodat er sprake is van een schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel."

2.9. Verzoekende partij werpt ondermeer de schending op van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet en verwijst in haar uiteenzetting naar de verwijderingsbeslissing (eerste bestreden beslissing) waarmee het inreisverbod gepaard gaat en meent dat de motivering van het inreisverbod niet correct is.

2.10. De Raad wijst erop dat een inreisverbod conform artikel 74/11 van de vreemdelingenwet gepaard moet gaan met een verwijderingsmaatregel. Nu uit de bespreking van het tweede middel gericht tegen de verwijderingsmaatregel van 20 maart 2018 gebleken is dat een vernietiging ervan zich opdringt, blijkt dat het onderhavig inreisverbod niet langer meer gepaard gaat met een verwijderingsmaatregel en deze aldus ook dient vernietigd te worden.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 maart 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod worden vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend achttien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER